

ДРАМАТИЧНИ СЪБИТИЯ И ПРОСВЕТЛЕНИЕ В ДУШИТЕ¹

Стела Валериева

DRAMATIC EVENTS AND LIGHTING IN THE SOULS
Stela Valerieva

This text, written by Dr. Stela Valerieva, is a review of the novel by prof. Lachezar Georgiev Georgiev “The Lisbon heir”. Presented are: the general composition of the book, the main ideas and thematic lines, the characters and the contributions of the work. The review also cites publications about the “Lisbon heir” in the electronic literature magazine “Literary World” (literaturesviate.com).

Key words: book, work, fabula, novel, heroes, intrigue, narrative.

Предстои издателство „Star Way” да публикува в най-близко време новата книга „Лисабонската наследница” от проф. Лъчезар Георгиев, главен редактор на научното списание за книгата „Издател” и член на Съюза на българските писатели.

„Лисабонската наследница”, която вече е дадена за печат и се очаква да излезе по книжарниците през ноември 2018 г., е мащабна белетристична творба с композиция на роман, интрига, забързано действие и дори интерпретация на пътеписно повествование, което не противоречи на цялостния наратив, а напротив, уплътнява с детайли и лайтмотиви общата композиция на творбата.

Книгата „Лисабонската наследница” включва пролог, десет глави, епилог, бележки и библиография на ползвани от писателя източници, резюме на английски език. Включени са и редица бележки под линия с позовавания и обяснения на факти, събития забележителности, имена. Встъпителна статия „За вярата, цивилизация-

та..., за доблестта и любовта” в ролята на предговор от рецензента на книгата г-н Георги Н. Николов – член на Управителния съвет на Съюза на българските писатели, – ориентира и насочва читателя към основните теми, идеи и проблеми на многопластовото произведение. Изпреварвайки излизането на цялостния тираж, в електронното списание за българска литература „Литературен свят” г-н Г. Н. Николов публикува същия текст, в който се акцентира върху редица белетристични и художествени приноси на „Лисабонската наследница” и нейния автор: „Книгата не е само приключенско четиво с криминален привкус и отлично познаване на Португалия с нейното атлантическо крайбрежие, красивата Малта и мамещото Средиземноморие. Това е роман за съвременника от XXI век. Попаднал в необичайни, често екстремални ситуации, от които може да излезе с чест, или да бъде безвъзвратно погубен. Ештреला наследява богатството на рано починалия си брат Енрике, към което проявяват апетит

¹ Георгиев, Лъчезар. Лисабонската наследница [= The Lisbon heir]: Роман. – София: изд. Star Way, 2017. – 236 с.: с ил.: резюме на англ. ез.

нелоялни негови съдружници. В лицето на Андре девойката открива своя дълго чакан житейски спътник, съратник в начинанията и любим. Сам Енрике, докато е бил здрав, много пътува по света и създава завидна колекция с извадени от морето артефакти, сред които средновековно евангелие на свети Павел и сребърен кръст. Двете реликви са предназначени за музея към катедралата „Свети Павел” в град Мдина. Парите от всички останали след продажбата им също трябва да се превърнат в хуманни начинания. Според Ештрела – в комплекс от малки сгради за бездомните деца, зографисан от Андре. Дотогава обаче героите трябва да надмогнат редица митарства. Младата наследница да оцелее след покушението при Кабо да Рока. Художникът – огорчението си от нелоялното отношение на бразилски и европейски издатели, но и трудните контакти с дъщерята Ирен...

В книгата Андре и Ештрела са наши модерни съвременници: мислещи, чувствителни, одухотворени. При това – носители на доброта, вплетена в библейските послания от дълбока древност. Техен апологет е именно свети Павел, дал много както за християнизацията на своето време, така и за хармонията между човеците – бивши езичници. Като символ той се появява често по страниците на романа, сполучливо из-

насяйки на преден план истини за смисъла на нашето съществуване. За божествената поява на човека и мисията му тук, на земята. Да, той е несъвършен, слаб и податлив на съблазни. Но „въоръжен” с посланията на Всевишния е готов да преодолее всякакви препятствия. Да остане спокоен пред физическата смърт, защото го чака светлината на Вечността. Към която всички, съзнателно или не, се стремим от деня на раждането си. Свети Павел е олицетворение на единството между минало и настояще, между физическото и духовното в същността ни. Пантократор на езичниците към истинската, истинната вяра, към доброто, загърбващо негативите на трудния делник и на битовизма. Той всъщност е непомръкваща икона, пред която с думи и дела се прекланят героите в творбата.

А тях ги очакват редица приключения, силно напомнящи творческия размах и фантазията на Жул Верн: тайнствен екзотичен остров, на който Енрике приживе е скрил част от артефактите; карти и шифри кое и как да бъде открито; далечни пътувания в открития океан и обратно – към екзотичното Средиземно море. Идва и любовта – някак неочаквана и в същото време – желана от читателя да се роди и разцъфне в трайно чувство. И, разбира се – на Малта да бъдат довършени положителните начинания, започнати от Енрике, а той някак от само себе си прилича на своя знаменит средновековен съименник, познат в историята и като Мореплавателя. Тук, на Малта, повествованието достига своята задъхана, тревожна и едновременно – позитивна кулминация. За да приключи с щастливия финал у нас, в България, след сдобряването на Андре с Ирен в Малта, раждането на близнаците и добрите дела – за деца и възрастни – на които предстои да бъдат осъществени...

Романът „Лисабонската наследница“ е сполучлива галерия от теми, несъмнено вълнуващи читателя. Преди всичко – къде е мястото на личното му „аз“ в живота, който водим, съотнесен към разказаното в творбата. Има ли още романтика? Достъпна ли е тя за обикновения човек и можем ли и ние да се потопим в магията ѝ, макар и само чрез мечти? Къде да я търсим? А още – как да отличим доброто от злото, благородното от пошлото, трайно значимото от мимолетното, сивото, обреченото да отмре още в рождената си дата.

Лъчезар Георгиев е добър психолог и на фона на динамичен, многоцветен сюжетен фон с вълнуващи диалози е изградил запомнящи се характери. С благородството на мъжа и всеотдайността на жената, с взаимното им допълване по пътя на съвършенството чрез преодоляване на изпречилите се препятствия. С непоколебимо доверие помежду им, без което любовта би била непълна и с кратък живот. Не по-малко интересни са и второстепенните типажки: Паоло, Ирен, Фабио, Анжела и пр., всеки от които е носител на искрица от авторовите схващания за лицето на света, за същността му и скритите кътчета на човешката душа. Над всичко и всички, като дъга от цветни прозрения, грее библейското начало. Неговите истини, макар във вековете подлагани на преоценка, никога не са помръквали. От огъня на гонителите, хулите, отрицателите, те са излизали по-светли и чисти. Още по-обаятелни и обвеяни с копнеж. Защото без вяра човек изгубва компаса на благословената си ориентация към Бога и себе си като негово подобие тук, на Земята...

Много красота, вълнуващи моменти и разбираеми послания е втъкал в „Лисабонската наследница“ Лъчезар Георгиев и книгата безспорно надгражда създаденото от него досега. Тя е предназначена за читателите от различни възрасти. Чудесният сюжет носи редица достойнства, като отлично познаване на светите книги, на душевността и интелектуалната нагласа на людетe, на непреходните морални ценности и значими цели. Засегнати са темите за ролята на журналистиката в обществения живот и за емиграцията. Героите са пълнокръвни, убедителни и някак неусетно се сливаме с тях чрез съпричастност с постъпките и мислите им. Не на последно място са и географските познания на Лъчезар Георгиев за любимата му Португалия и остров Малта. Убеден съм, че тя ще му донесе поредното признание като мислещ автор и сладкодумен събеседник. А това е най-голямата награда за всеки писател, нали?...²²

Цитираният текст на г-н Георги Н. Николов е включен и като своеобразен предговор, макар и с по-малък кегел на шрифта, в романа на проф. Лъчезар Георгиев „Лисабонската наследница“²³. Наред с това в книгата, на с. 4, гърба на главната страница, е приложена и пространна анотация за автора и за произведението. Кратка, но съдържателна анотация е позиционирана заедно с портретна снимка на автора, на гърба на корицата на изданието. Цветната корица представя разгърнатата снимка – изглед към лагуна с докове и поглед към старинната част с християнски храмове в столицата на Малта – гр. Валета. Наред с това на няколко места в книгата са

² **Николов**, Георги, Н. За вярата, цивилизацията... за доблестта и любовта. // *literaturesviat.com*, № 110, октоври 2018.

³ **Николов**, Георги, Н. За вярата, цивилизацията... за доблестта и любовта. // **В : Георгиев**, Лъчезар. Лисабонската наследница. – София: Star Way, 2018, с. 5 –7.

включени и авторски фотографии на проф. Л. Георгиев от различни места на остров Малта и в Португалия, където се развива и действието на произведението – интересен и находчив похват на писателя за цялостно композиционно доизграждане на творбата. В края на книгата, в „Бележки на автора”, проф. Л. Георгиев благодари на онези, които са го подкрепили и са му оказали духовното съпричастие при подготовката на книгата, като не пропуска да отправи думи на благодарност към православни църковни служители, добавя и важно послание:

„И накрая – сърдечни благодарности към онези малко познати обикновени хора от Португалия и Малта, които по време на пребиванията ми даваха безвъзмездно информация, често с неофициален и дори поверителен характер, по различни културни и богословски въпроси, за исторически места, забележителности, селища, храмове и пр. Няма да скрия, че при написването на „Лисабонската наследница” отначало бях решил романът да има друго заглавие: „Просветление”. Повлиян бях и от изграждането на образите в предишната ми белетристична книга: „Джобни истории на път към океана”, също със сюжети от Португалия и Лисабон. Всичко това допълнително ме ориентира в трудното изграждане на образите и фабулата на романа.

Дано да не съм сбъркал. Дано да не съм засегнал неволно някого. Дано романът ми да се е получил, както ме увери и рецензентът. И дай боже, да стигне до сърцата на моите читатели, което остава и моята голяма надежда...”⁴

Може да се кажат отлични думи и за полиграфическото изпълнение на книгата. Печатът е качествен, текстът и бележките под линия и в края на текста се четат ясно и отчетливо, илюстрациите в книжното тяло

също са експонирани с необходимото качество.

Проф. Лъчезар Георгиев пише книгата си след сериозна подготовка и проучвания, като включва и редица лични наблюдения от пътувания до европейски държави сред които са Германия, Португалия, Малта, дестинации в Атлантическия океан и Средиземно море. Макар че обрисувани те събития са вълнуващи и предизвикващи читателското въображение, при това с елементи на екшън и увлекателна любовна история, зад видимия пласт се прокрадват внушения, свързани с библейската история, а присъствието на последователя на Исус Христос, светия апостол Павел в Малта и разказа за удивителните му подвизи на Малтийския архипелаг, правят произведението четивно, интригуващо. Налице е и хепиенд, изведен върху фона на драматични събития, и благороден финал, символизиращ просветлението в душите на образите. „Лисабонската наследница” е художествено четиво, внушаващо дълбок философски размисъл.

В книгата на Лъчезар Георгиев „Лисабонската наследница” е налице интригуваща фабула, включваща и ретроспекции от Новия завет. Многопластовият наратив е изграден по композиционна схема на класическо, разгърнато белетристично произведение, но поднесено с интересен език, красиви диалози и великолепни белетристични описания на пейзажи, океански простор, морска шир, лагуни, заливи, острови, малко познати забележителности. Пред читателя се разкриват послания за смисъла на живота, отношението към християнството и вярата, за ролята на изкуството и нуждата от упование, хуманност и надежда в нашия динамичен и често забравящ изконни ценности свят. Увлекателно написана, книгата на проф. Лъчезар Георгиев се чете на един дъх.

⁴ Георгиев, Лъчезар. Лисабонската наследница. – София: Star Way, 2018, с. 233.